

Tillæg til Kvinden og Samfundet.

Udgivet af „DANSK KVINDESAMFUND”.

Nr. 3.

MARTS.

1885.

Om Ægtepagter.

(Fortsættelse).

Gjør Manden ikke Mine til i Tide at opfylde denne sin Pligt, ja saa mener jeg ganske vist alligevel, at Kvinden bør tage »Mands Mod og Hjærte« til sig og selv foreslaa ham det, eller ogsaa bør hendes Forældre eller Værge gjøre det; det ligger mulig nærmere for dem at tale med Manden om den Slags Ting, skjønt det i vor realistiske Tidsalder vel ikke ligger under »de elskendes« egen Værdighed at tale ligefrem med hinanden om disse ganske vist mest »materielle«, men dog i høj Grad betydningsfulde Forhold. Husk, vi lever, i denne syndige Verden, alle paa gyngende Grund. Og husk fremfor Alt at faa det gjort i *Tide*, d. v. s. før Vielsen, for bagefter beror det Hele paa Mandens gode Vilje: da har Hustruen ingen *Magt* længere, fordi hun ingen *Ret* har. Før Vielsen er hendes Vilje stærk, thi uden hendes Ja bliver der intet Ægteskab — altsaa intet Formuesfælles-